

CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE HARGHITA

ÎMPREUNĂ PENTRU AFACEREA TA

DOSAR nr. 1 / 2015

INCHEIERE DE ȘEDINȚĂ

din data de 26.02.2016

Tribunalul arbitral este compus din:

Kálmán Dénes - supraarbitru

Erdős-Kedves Sándor- arbitru

Penu Tibor-Szilárd - arbitru

Molnár-Barabás Andrea-Zsófia - asistent arbitral

Ședința a fost începută la ora 12³⁰.

Obiectul litigiului: Conform cererii arbitrale și a contractului aflat la dosar: acțiune în revendicare.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Sunt prezenți:

- reclamanta Madeleine Product SRL cu sediul în str. Pompierilor nr.8, Gheorgheni, jud. Harghita, având CUI:RO16464570, înregistrat în Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Harghita sub nr.J19/5091/2004, prin Sztarti Lehel, asistat prin Av. Claudia Nicoleta Apostol, în Bdul. Unirii nr.71, bl.G2C, sc.2, et.8, ap.62, sect.3 București – conform împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei;

- pârâta Composesoratul Gheorgheni, cu sediul în str.Piața Petőfi Sándor nr.8, Gheorgheni, jud. Harghita, având CUI:1364660, asistat prin av. Ugron Ildikó, cu sediul în Gheorgheni, str.M. Eminescu nr.41, jud.Harghita – conform împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei.

Împuternicirile de avocat sunt depuse la dosarul cauzei.

Procedura de citare este completă.

Din partea reclamantei se depune o precizare la acțiunea introductivă, din care un exemplar s-a comunicat reprezentantei pârâtei av. Ugron Ildikó.

Curtea constată că ambele părți au transmis răspunsurile la interogatoriu cu respectarea termenului fixat prin încheierea de ședință din data de 22.01.2016.

S-au prezentat toți martorii citați în persona numiților Orosz László cu domiciliul în Gheorgheni, str.Cetății nr.11, jud. Harghita și Csiki Petru cu domiciliul în Gheorgheni, cart. Florilor bl.23, sc.A ap.14, jud. Harghita, Gál Pál László și Csibi György, ambii de la Ocolul Silvic Particular Gheorgheni, cu sediul în Gheorgheni, str. Vânătorilor nr.2, jud. Harghita. Curtea dispune ascultarea martorilor, depozitiile acestora fiind consemnate în cadrul prezentei ședințe.

Cu privire la cheltuielile de judecată Tribunalul Arbitral solicită depunerea dovezilor, drept pentru care reprezentanta pârâtei av. Ugron Ildikó depune la dosar cele trei chitanțe în sumă de 2.100 lei privind onorarul de avocat, iar reprezentanta reclamantei cere ca dovezile sale să fie depuse luni, 29.02.2016. Curtea admite depunerea dovezilor de cheltuieli de

CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE HARGHITA

ÎMPREUNĂ PENTRU AFACEREA TA

judecată din partea reprezentantei reclamantei, la termenul indicat de acesta.

Văzând că nu sunt alte probe de administrat, se acordă cuvântul în fond.

Reclamanta Madeleine Product SRL prin av. Claudia Nicoleta Apostol solicită admiterea cererii conform cererii de precizare depusă la termenul de azi, cu cheltuieli de judecată și taxă de timbru. Consideră că dreptul de proprietate a fost transmis prin contractele precizate în cerere, însă cantitățile nu au fost predate în întregime, drept pentru care în prezent reclamanta este proprietar neposesor al cantității lipsă. Precizează ca în cazul în care din cercetări ar rezulta ca cantitatea să fie brută, cererea să fie admisă în parte și pârâta să fie obligată la predarea cantității lipsă. Întrucât posesia a rămas la vânzător, consideră ca sunt îndeplinite toate condițiile acțiunii în revendicare. Precizează că, vânzătorul este posesor de rea credință.

Pârâta Composesoratul Gheorgheni prin av. Ugron Ildikó susține excepția inadmisibilității cererii, solicitând ca tribunalul arbitral să se pronunțe asupra acestei excepții împreună cu fondul cauzei. Consideră că, acțiunea în revendicare este neîntemeiată, întrucât Composesoratul Gheorgheni a vândut materialul lemnos brut pe picior, exact cum este specificat în contractele depuse în probațiune. Vânzarea s-a efectuat pe baza apv-urilor, diferența de 243 mc material lemnos reprezentând exact cantitatea de la brut la net, respectiv pierderea ce a rezultat în urma exploatării. Prin urmare, solicită respingerea cererii.

Tribunalul Arbitral, văzând că nu sunt alte cereri incidentale și alte excepții de soluționat, reține cauza pentru deliberare pe fondul cererii și pentru pronunțare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

TRIBUNALUL ARBITRAL HOTĂREȘTE

Din lipsă de timp pentru deliberare, Tribunalul Arbitral amână pronunțarea hotărârii arbitrale pentru data de 11.03.2016, ora 13.00.

S-a procedat la arbitraj în baza art. 49 din Regulamentul Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Harghita.

Miercurea Ciuc la 26.02.2016

KÁLMÁN DÉNES - supraarbitru

ERDŐS-KEDVES SÁNDOR - arbitru

PENU TIBOR SZILÁRD - arbitru

**MOLNÁR-BARABÁS ANDREA-ZSÓFIA -
asistent arbitral**

**TRIBUNALUL ARBITRAL
DE PE LÂNGĂ CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE HARGHITA**

Decizia nr. 1 din 11.03.2016

Complet compus din: KÁLMÁN DIONISIE - supraarbitru

ERDŐS-KEDVES SÁNDOR - arbitru

PENU TIBOR SZILÁRD - arbitru

MOLNÁR-BARABÁS ANDREA-ZSÓFIA - asistent arbitral

Pe rol pronunțarea asupra cererii arbitrare formulate de reclamanta Societatea Madeleine Product S.R.L., în contradictoriu cu pârâțul Composesoratul Gheorgheni, având ca obiect acțiune în revendicare mobilă.

Se constată că dezbaterile cauzei au avut loc în ședința din 26 februarie 2016, iar susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași dată, ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Se constată depuse la dosar concluzii scrise din partea reclamantei și a pârâtului.

TRIBUNALUL DELIBERÂND

CONSTATĂ:

Prin cererea arbitrală, reclamanta Societatea Madeleine Product SRL solicită obligarea pârâtului Composesoratul Gheorgheni la lăsarea în deplină proprietate și posesie asupra cantității de masă lemnoasă de 243,77 mc, respectiv la obligarea pârâtei la plata sumei de 23.705,15 de lei reprezentând lipsa de folosință aferentă beneficiului nerealizat ca urmare a netransmiterii posesiei asupra cantității de 243,77 mc masă lemnoasă, cu cheltuieli de judecată.

În motivare se arată că între reclamantă în calitate de cumpărătoare și pârât în calitate de vânzător s-au încheiat patru contracte în perioada 2006-2008, astfel: contractul nr. 47/23.11.2006 pentru 408 mc masă lemnoasă brută, prin contractul nr. 16/29.06.2007 s-a cumpărat 345,92 mc masă lemnoasă brută, prin contractul nr. 29/17.09.2007 s-a cumpărat 603 mc masă lemnoasă brută, iar prin contractul nr. 32/25.10.2007 s-a cumpărat 199 mc masă lemnoasă volum brut, în total cantitatea de 1.555,92 mcub masă lemnoasă brută.

Reclamanta susține în continuare că dreptul de proprietate asupra cantității de masă lemnoasă prevăzută în contracte se transmitea la data încheierii contractelor, iar predarea cantităților de masă lemnoasă se realiza ulterior.

Prin acțiune se mai arată că la momentul finalizării exploatarei celor patru partizi (513, 630, 631, 708) reclamanta a constatat o diferență de masă lemnoasă de 243,77 mc achitată și neexploată, prin urmare deși la momentul încheierii contractelor s-a transmis dreptul de proprietate inclusiv asupra cantității de 243,77 mc, nu s-a transmis și posesia asupra acestei cantități, aceasta continuând să fie deținută nelegal de pârâtă - posesoare neproprietară. Se susține că acest aspect este confirmat și prin raportul de expertiză contabilă întocmit în dosarul nr. 1088/234/2011, având ca obiect obligație de a face.

Sub aspect substanțial, în drept se invocă faptul că nu există autoritate de lucru judecat raportat la dosarul nr. 1458/234/2008, care avea ca obiect pretenții și nici față de dosarul nr. 1088/234/2011, care avea ca obiect obligație de a face - executarea obligațiilor contractuale.

Mai departe se arată că spre deosebire de celelalte două litigii, temeiul de drept invocat prin prezenta acțiune îl constituie art. 480 și urm. din Codul civil de la 1864, iar obiectul acțiunii îl constituie revendicarea cantității de 243,77 mc masă lemnoasă.

În motivarea în drept a acțiunii se invocă în continuare faptul că cererea supusă judecății este o veritabilă acțiune petitorie, motivul determinant îl constituie recunoașterea dreptului de proprietate al reclamantei asupra cantității de 243,77 mc masă lemnoasă, aspect ce trebuie clarificat prin compararea titlurilor părților.

Cu privire la temeinicia acțiunii în revendicare, reclamanta susține că în cazul bunurilor mobile, regimul juridic diferă după cum pârâtul este posesor de bună sau de rea credință și că în cauza dedusă judecății evident ne-am afla în situația unui pârât de rea-credință.

Reclamanta susține că pentru admiterea acțiunii în revendicare mobilă este necesară întrunirea a două condiții: calitatea de proprietar neposesor al reclamantului și posesia de rea-credință a pârâtei.

Reclamanta susține că titlurile în baza cărora justifică dreptul de proprietate îl constituie contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu pârâta și se invocă faptul că pârâta ar fi posesoarea de rea-credință a masei lemnoase revendicate.

În ceea ce privește cel de al doilea capăt de cerere, reclamanta arată că întrucât posesia asupra cantității de 243,77 mc nu a fost transmisă, rezultă că aceasta nu a fost niciodată transferată de la pârâta, fiind în prezent exercitată de aceasta. Efectul admiterii acțiunii în revendicare îl constituie recunoașterea dreptului de proprietate al reclamantei și obligarea pârâtei neproprietar la restituirea fructelor conform art 485 Cod Civil de la 1864. Se arată că nerealizarea beneficiului este consecința directă a netransmiterii posesiei masei lemnoase revendicate.

În probațiune reclamanta solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, interogatoriul pârâtei, și proba cu martorii Csibi Petru și Orosz Laszlo.

În apărare, pârâtul Composesoratul Gheorgheni a formulat întâmpinare solicitând respingerea cererii arbitrale și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată a reclamantei.

În apărare pârâtul invocă excepția necompetenței Curții de Arbitraj, invocând în esență nulitatea clauzelor compromisorii cuprinse în contracte.

Excepția a fost soluționată de Tribunalul Arbitral și respinsă, motivele respingerii fiind tratate pe larg prin Încheierea de ședință din 22 ianuarie 2016, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Pârâtul a solicitat în continuare respingerea cererii arbitrale ca inadmisibilă, motivat de faptul că analiza teoretică a calității părților nu justifică susținerea reclamantei privind temeinicia acțiunii în revendicare mobilă. În continuare se arată că singura acțiune care se poate referi la obligații care derivă din executarea unor contracte de vânzare-cumpărare masă lemnoasă este cea a obligației de a face, astfel cum s-a formulat în dosarul nr. 1088/234/2011.

Pârâtul solicită respingerea și pe fond a cererii arbitrale, arătând în esență că nu deține nici o cantitate de material lemnos care ar reveni reclamantei în baza contractelor menționate. Acesta arată că potrivit contractelor încheiate, cumpărătoarea a cumpărat masă lemnoasă pe picior în cantitate brută și că potrivit contractului reclamanta cumpărătoare nu a avut observații în legătură cu volumul și structura dimensională a masei lemnoase. Pârâtul arată că reclamanta a preluat spre exploatare întreaga cantitate de material lemnos cumpărată și cuprinsă în APV-uri și că volumul net obținut nu poate să coincidă cu volumul brut achiziționat.

Prin întâmpinare se susține în continuare că reclamanta a fost cea care nu a respectat regulile silvice, nu a exploatat în întregime arborii marcați și nu a asigurat paza materialului lemnos exploatat. Se menționează în continuare că materialul lemnos transportat conform avizelor de însoțire a mărfii se referă la volumul net de masă lemnoasă și nu la volumul brut de masă lemnoasă pe picior cumpărat.

Se arată că reclamanta nu face diferențierea între materialul lemnos în volum brut neexploatat cumpărat și materialul lemnos net, rezultat în urma tăierii și curățirii care a fost transportat.

În probațiune pârâtul solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, interogatoriul pârâtei, și proba cu martorii Gál Pál László și Csibi György.

Tribunalul Arbitral la termenul de judecată din data de 22 Ianuarie 2016, a admis toate probleme solicitate, atât cele propuse din partea reclamantei cât și cele propuse din partea pârâtei, întrebările interogatoriilor fiind depuse la dosarul cauzei și câte un exemplar fiind comunicat reciproc și în mod direct între părțile litigante.

Răspunsurile la interogatorii s-au depus în termen util la dosarul cauzei, înaintea următorului termen de judecată, fixată pe data de 26 Februarie 2016, iar părțile litigante au procedat la comunicarea răspunsurilor în timp util.

La termenul de judecată din data de 26 Februarie 2016, Tribunalul Arbitral a procedat la ascultarea a câte doi martori din partea părților, așa cum au fost admiși în ședința anterioară.

Nefiind alte cereri de probațiune, Tribunalul Arbitral a închis faza probatorie și a acordat cuvântul pe fondul cauzei.

Părțile și-au susținut cererile așa cum au fost formulate în scris, inclusiv precizarea de acțiune din partea reclamantei și au depus concluzii scrise.

Tribunalul Arbitral văzând volumul înscrisurilor admise ca probă și complexitatea cauzei, a amânat pronunțarea hotărârii pe data de 11 Martie 2016.

Tribunalul Arbitral deliberând asupra cauzei în data de 11 Martie 2016, a soluționat cu precădere excepția inadmisibilității acțiunii în revendicare, excepție cu privire la care părțile și-au prezentat poziția procesuală la primul termen de judecată și a cărei soluționare a fost unită cu fondul cauzei, reține următoarele:

Inadmisibilitatea reprezintă, conform instituțiilor dreptului procesual civil, o sancțiune procesuală, o excepție de fond, și nicidecum o excepție procesuală de sine stătătoare. Se reține că în prezenta cauză pârâtul a invocat inadmisibilitatea ca o consecință a lipsei condițiilor de admisibilitate a acțiunii în revendicare, analizarea condițiilor de admisibilitate a unei acțiuni fiind în toate cazurile chestiuni de fond și în nici un caz excepții procesuale. Respingerea unei acțiuni ca urmare a judecării pe fond a dreptului dedus judecării poate interveni pentru două motive, respectiv pentru inadmisibilitate și pentru caracterul nefondat al acțiunii. Inadmisibilitatea este sancțiunea procesuală prin care se respinge acțiunea ca urmare a neîndeplinirii condițiilor esențiale și generice de admisibilitate a acțiunii respectiv datorită inexistenței unui fundament juridic pentru admiterea acțiunii. Caracterul nefondat al acțiunii poate fi reținut în cazul în care, cu toată că toate condițiile esențiale și generice de admisibilitate a acțiunii în cauză sunt îndeplinite, prin materialul probator administrat în cauză nu s-a făcut dovada concretă a dreptului subiectiv invocat de reclamant și în consecință nu există un fundament factual pentru admiterea acțiunii.

În concluzie, analiza privind admisibilitatea acțiunii, prin raportare la normele legale incidente, întotdeauna implică o judecată cu privire la fondul cauzei și nu poate fi soluționată pe cale de excepție procesuală tocmai datorită faptului că inadmisibilitatea nu este o excepție procesuală ci o sancțiune procesuală pentru neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu privire la acțiunea în revendicare formulată de reclamant în temeiul art. 480 din vechiul Cod civil, raportat la materialul probator administrat în cauză, Tribunalul Arbitral reține următoarele:

Cert este că, prin cele patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, reclamantul a achiziționat de la pârât cantitatea totală brută de 1.555,92 de mc de material lemnos marcat cu ciocanul silvic și identificat prin actele de punere în valoare emise de Ocolul Silvic Particular Gheorgheni aferente fiecărei partizi la care s-a făcut referire în contractele de vânzare-cumpărare încheiate între reclamant și pârât.

Procesele verbale de predare-primire a partizilor pentru exploatare au fost semnate fără obiecțiuni de către reprezentantul reclamantului pentru fiecare partidă în parte, documentele în cauză fiind întocmite în temeiul contractelor de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior și în baza actelor de punere în valoare emise de Ocolul Silvic Particular Gheorgheni aferente fiecărei partizi la care s-a făcut referire în contractele de vânzare-cumpărare încheiate între reclamant și pârât.

În baza documentelor la care ne-am referit anterior, reclamantul a procedat la efectuarea lucrărilor de exploatare a materialului lemnos marcat cu ciocanul silvic, cuprins în actele de punere în valoare, cumpărat prin contractele de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior și predat în temeiul proceselor verbale de predare-primire a partizilor pentru exploatare. Cu ocazia încheierii documentelor contractuale nici o obiecțiune nu a fost ridicată de către reclamant, în calitate de cumpărător al materialului lemnos pe picior, cu privire la cantitatea brută de material lemnos cumpărată și predată prin procesele verbale de predare-primire a partizilor pentru exploatare.

Reclamantul a făcut dovada prin înscrisurile administrate în probațiune că în temeiul celor patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, a exploatat și a transportat de pe platforma organizată la locul de exploatare, cu documente de transport valabile și emise în conformitate cu normele silvice, cantitatea totală netă de 1.312,15 de mc de material lemnos, între cantitatea brută contractată de 1.555,92 mc și cea efectiv exploatată și transportată cu documente de transport de 1.312,15 de mc rezultând o diferență de 243,77 de mc de material lemnos. Această diferență de 243,77 de mc de material lemnos între cantitatea brută contractată și cantitatea netă efectiv exploatată și transportată cu documente valabile reprezintă obiectul acțiunii în revendicare formulată de reclamant împotriva pârâtului.

Conform declarațiilor de martor administrate în cauză, din declarațiile martorilor propuși de pârât, o pierdere tehnologică de aproximativ 16% în cursul exploatării materialului lemnos între cantitatea brută a materialului lemnos pe picior și cantitatea netă a materialului lemnos exploatat și decojit se încadrează în limitele de pierdere tehnologică stabilite de normele silvice. Diferența de 243,77 de mc de material lemnos dintre cantitatea brută contractată de 1.555,92 de mc și cea efectiv exploatată și transportată cu documente de transport de 1.312,15 de mc reprezintă 15,67% din cantitatea brută de material lemnos contractată.

Tot din declarațiile de martor administrate în cauză, din declarațiile martorilor propuși de pârât, rezultă că după terminarea lucrărilor de exploatare forestieră în partizile în care s-a regăsit materialul lemnos pe picior care a făcut obiectul celor patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, a fost lăsat de către reclamant material lemnos marcat și neexploatat, material lemnos care în mod cert a făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior la care ne-am referit anterior și care a fost cuprins în cantitatea totală brută contractată de 1.555,92 de mc. Existența în partizile în cauză a unei cantități nesemnificative de material lemnos marcat și neexploatat a fost consemnată în procesele verbale de reprimire a partizilor după finalizarea lucrărilor de exploatare forestieră întocmite pentru fiecare partidă în parte. Martorii propuși de pârât au arătat că materialul lemnos de care s-a desesizat reclamantul prin lăsarea acestuia în pădure nu se regăsește în

momentul de față în partizi întru-cât ulterior exploatării de material lemnos efectuată de reclamant au avut loc exploatări de material lemnos efectuate de către terțe persoane care au achiziționat material lemnos pe picior în aceleași partizi. Martorii propuși de pârât au mai arătat că, chiar dacă materialul lemnos marcat și neexploatat de către reclamant s-ar regăsi fizic în pădure, întru-cât acesta provenea din produse accidentale (doborâturi), lemnul ar fi putrezit și nu ar fi adecvat nici unei folosințe fiind fără valoare economică.

Prin declarațiile de martor administrate în cauză, martorii propuși de reclamant au arătat că la momentul terminării lucrărilor de exploatare forestieră în partizile în care s-a regăsit materialul lemnos pe picior care a făcut obiectul celor patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, întreaga cantitate de material lemnos marcat și predat pentru exploatare conform actelor de punere în valoare emise de Ocolul Silvic Particular Gheorgheni a fost exploatat și în partizile în cauză nu a rămas material lemnos marcat, cumpărat și neexploatat.

Raportat la cele arătate anterior, rezultate din materialul probator administrat în cauza pendinte, rezultă următoarele concluzii:

În temeiul celor patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, cantitatea totală brută de 1.555,92 de mc de material lemnos a fost predată pentru exploatare fără obiecțiuni din partea reclamantului, cumpărător al materialului lemnos pe picior.

Declarațiile martorilor cu privire la rămânerea unei cantități de material lemnos marcat și neexploatat în partizi după terminarea lucrărilor de exploatare forestieră în partizile în care s-a regăsit materialul lemnos pe picior care a făcut obiectul celor patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, deși contrare sub aspectul stării de fapt, converg spre concluzia că reclamantul a exploatat întreaga cantitate de material lemnos marcat și care a făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare care a reprezentat interes pentru acesta și s-a delăsat în mod voluntar de o cantitate nesemnificativă de material lemnos, cu o valoare economică inferioară celui exploatat, de bună voie. Trebuie menționat însă că obiectul acțiunii în revendicare care face obiectul prezentei cauze nu este reprezentat de materialul lemnos marcat și neexploatat rămas în pădure după terminarea exploatării de către reclamant.

În pădure, respectiv în partizile în care s-a regăsit materialul lemnos pe picior care a făcut obiectul celor patru contracte de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior, respectiv contractele nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, la data prezentei nu există material lemnos marcat și neexploatat care a făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007.

Nu în ultimul rând, se impune a se reține că potrivit prevederilor art. 1909 din vechiul Cod civil, aplicabil în speță, lucrurile mișcătoare se prescriu prin faptul posesiunii lor, fără să fie trebuință de vreo curgere de timp.

Cu toate acestea, cel ce a pierdut sau cel căruia s-a furat un lucru, poate să-l revendice, în curs de trei ani, din ziua când l-a pierdut sau când i s-a furat, de la cel la care-l găsește, rămânând acestuia recurs în contra celui de la care îl are.

În speță, reclamantul nu a dobândit posesia lucrului revendicat, iar pârâta - vânzătorul din speță, nu are în posesie materialul lemnos revendicat.

Potrivit reglementării legale anterior citate, reclamanta ar avea la îndemână o acțiune împotriva celui ce posedă bunurile revendicate, dar în speță nu s-a identificat persoana care ar poseda bunurile revendicate, cert este însă că pârâta nu are posesia bunurilor revendicate.

Domeniul de aplicare a acțiunii în revendicare mobilă este limitat de regula consacrată prin lege, potrivit căreia la bunurile mobile posesiunea de bună credință valorează titlu de proprietate, ceea ce face ca, în cele mai multe cazuri, revendicarea unor asemenea bunuri să fie imposibilă.

Acțiunea în revendicare mobilă poate avea ca obiect numai acele bunuri mobile în privința cărora regula menționată nu primește aplicare, astfel de bunuri sunt: bunuri mobile considerate accesorii ale unui imobil; sau bunurile pierdute de către proprietar ori acelea care au fost furate de la acesta.

În toate cazurile reclamantul revendicant va trebui să dovedească următoarele împrejurări:

1. că el a fost posesor al bunului revendicat; ceea ce în speță nu s-a dovedit că reclamantul ar fi intrat în posesia bunului revendicat.

2. că acel lucru a ieșit din patrimoniul lui fără voința sa; în speță însă cantitatea de material lemnos revendicată nu numai că nu a intrat în posesia reclamantei, dar nici în proprietatea ei, în condițiile în care aceasta a cumpărat cantitatea de 1.555,92 de mc de material lemnos brut pe picior, iar urmare a activităților specifice exploatarei lemnului putea să rezulte o pierdere tehnologică / de exploatare de cca 16% (astfel cum a relatat și martorul șef de district), ceea ce echivalează cu aceeași cantitate de material lemnos pe care reclamanta o revendică.

Pierderile de exploatare au drept cauze condițiile specifice în care se desfășoară acest proces și pot fi cantitative sau calitative. Consumurile și pierderile tehnologice se produc atât la operațiile de transformare (doborâre, secționare, cojire), cât și în procesele de mișcare (colectare, manipulare, transport). Pierderi de lemn pot fi cauzate și de lăsarea de cioate înalte. Potrivit martorilor pârâtei (pădurarul titular), după reprimirea partizilor au rămas arbori marcați și neexploatați.

Aceste stări de fapt, coroborate cu declarațiile martorilor conduc la indicii temeinice că diferența de cantitate de masă lemnoasă revendicată de reclamantă constituie pierderea de exploatare, care este riscul cumpărătorului.

3. că bunul respectiv este identic cu acela aflat în detenția ilegală a pârâtului. În speță, pârâtul nu are detenția bunului revendicat.

Rezultă că la data formulării acțiunii în revendicare, niciuna dintre condițiile esențiale de admisibilitate ale acțiunii în revendicare mobilă, nu sunt îndeplinite.

Întrucât individualizarea bunurilor care au făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007 s-a făcut prin marcarea acestora cu ciocanul silvic și prin includerea acestora în actele de punere în valoare emise de Ocolul Silvic Particular Gheorgheni, or la data prezentei nu există material lemnos care ar răspunde unei astfel de individualizări în partizile la care se referă contractele de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, este evident că bunurile revendicate, sub forma materialului lemnos pe picior marcat cu ciocanul silvic care face obiectul contractelor de vânzare-cumpărare, nu sunt individualizate și prin urmare nu poate fi identificate. Rezultă că în cauza pendinte chiar obiectul material al acțiunii în revendicare nu poate fi determinat întrucât bunurile cu privire la care reclamantul invocă un drept de proprietate dobândit prin contractele de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007, peste faptul că nu există la data formulării acțiunii, nici nu pot fi individualizate.

Din cele arătate anterior rezultă că nu este îndeplinită nici condiția esențială a acțiunii în revendicare mobilă ca pârâțul să fie posesorul bunurilor revendicate. În mod necesar și ca o consecință logică a lipsei individualizării bunurilor revendicate, nu se poate analiza nici posesia pârâțului asupra bunurilor revendicate din moment ce bunurile revendicate nu sunt individualizate în materialitatea lor. În aceste condiții posesia pârâțului nu are nicio referință concretă și nu se pot identifica bunurile revendicate ca bunuri aflate în proprietatea reclamantului și posedate de pârât.

În condițiile anterior învederate, prin raportare la starea de fapt consemnată și dovedită cu materialul probator administrat în cauză, Tribunalul Arbitral reține că în prezenta cauză nu sunt îndeplinite condițiile esențiale pentru admiterea acțiunii în revendicare, fiind imposibilă determinarea obiectului material al acțiunii în revendicare, motiv pentru care Tribunalul Arbitral va respinge acțiunea în revendicare formulată de reclamantul societatea Madeleine Product S.R.L. împotriva pârâțului Composesoratul Gheorgheni ca inadmisibilă.

În condițiile în care petitul subsecvent din acțiunea în revendicare, privind obligarea pârâțului la plata unei sume cu titlu de lipsă de folosință a bunurilor revendicate, reprezintă un petit accesoriu și subsecvent petitului privind revendicarea bunurilor, în condițiile respingerii petitului cu privire la revendicarea bunurilor, Tribunalul Arbitral va proceda la respingerea și a celui de al doilea petit, admisibil în principiu doar în cazul admiterii petitului cu privire la revendicarea bunurilor.

Totodată, Tribunalul Arbitral apreciază că în condițiile în care prin contractele de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007 s-a convenit de către părțile contractante transferul dreptului de proprietate asupra unei cantități totale brute de 1.555,92 de mc de material lemnos, material lemnos care în cantitatea totală brută contractată a și fost predat spre exploatare către cumpărătorul reclamant fără obiecțiuni din partea acestuia, faptul că din cantitatea totală brută contractată nu a rezultat cantitatea totală netă exploatată și transportată cu documente de transport la care s-ar fi așteptat cumpărătorul reclamant, deschide calea unei acțiuni personale și nicidecum reale, respectiv a unei acțiuni în pretenții privind despăgubirea datorată de vânzător pentru lipsa trăsăturilor și a caracteristicilor esențiale ale bunurilor vândute sau a unei acțiuni în anularea contractelor de vânzare cumpărare a materialului lemnos în cazul în care cumpărătorul face dovada că în cunoștința viciilor bunurilor care au făcut obiectul contractelor nici nu ar fi procedat la încheierea contractelor.

Tribunalul Arbitral reține că la data încheierii proceselor verbale de predare-primire a materialului lemnos pentru exploatare în temeiul contractelor de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007 pentru cantitatea totală brută de 1.555,92 de mc de material lemnos identificat și individualizat prin marcarea cu ciocanul silvic și prin includerea în actul de punere în valoare emis de Ocolul Silvic Particular Gheorgheni, s-a procedat, ca o consecință a transferului dreptului de proprietate către reclamant, la predarea posesiei asupra întregii cantități de 1.555,92 de mc de material lemnos care a făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare de material lemnos pe picior nr. 47/23.11.2006, nr. 16/29.06.2007, nr. 29/17.09.2007 și nr. 32/25.10.2007. Astfel cum s-a arătat anterior, eventualele proprietăți ale bunurilor cumpărate, respectiv a cantității totale brute de 1.555,92 de mc de material lemnos, constând în faptul că din cantitatea totală brută contractată nu s-a putut exploata cantitatea totală netă preconizată de cumpărător, deschide calea unei acțiuni personale în despăgubiri sau în anularea contractelor de vânzare-cumpărare grefată pe drepturi personale rezultate din contract și nicidecum unei acțiuni reale în apărarea dreptului de proprietate grefată pe dreptul de proprietate însuși.

PENTRU ACESTE MOTIVE
TRIBUNALUL ARBITRAL HOTĂREȘTE:

Admite excepția inadmisibilității acțiunii și respinge cererea arbitrală având ca obiect acțiune în revendicare formulată de reclamantul Societate Madeleine Product S.R.L. în contradictoriu cu pârâțul Composesoratul Gheorgheni, cu privire la ambele petite cuprinse în acțiunea formulată, ca inadmisibilă.

Obligă reclamanta Societate Madeleine Product S.R.L. la plata către pârâțul Composesoratul Gheorgheni a sumei de RON 2.100 de lei cu titlu de cheltuieli arbitrale reprezentând onorariu avocațial.

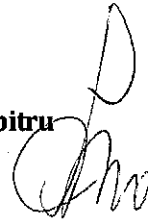
Pronunțată în data de 11.03.2016 în Miercurea Ciuc județul Harghita, la sediul Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Harghita.

Definitivă și obligatorie.

Cu drept de cerere în anulare în termen de o lună de la data comunicării hotărârii, cerere de anulare care se depune la Curtea de Apel Târgu Mureș.

S-a procedat la arbitraj în baza art. 49 din Regulamentul Curții de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Harghita.

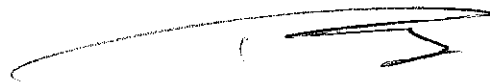
KÁLMÁN DIONISIE - supraarbitru

ERDŐS-KEDVES SÁNDOR - arbitru

PENU TIBOR SZILÁRD - arbitru

MOLNÁR-BARABÁS ANDREA-ZSÓFIA

- asistent arbitral

